

6 Ιουλίου 2021: Κοινή Δήλωση **WCC** μαζί με άλλες 106 ανθρωπιστικές οργανώσεις

Χτίζοντας ξανά το μέλλον για τους απάτριδες (Building Back Better for Stateless People)

Το WCC συνυπογράφει την **Κοινή Δήλωση** “Building Back Better for Stateless People” (**Χτίζοντας ξανά το μέλλον για τους απάτριδες**) μαζί με άλλες 106 θρησκευτικές και οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών παγκοσμίως, αναφορικά με το θέμα της κατάστασης των απάτριδων στο καιρό της πανδημίας λόγω Covid-19. Η Δήλωση έγινε γνωστή στις 6 Ιουλίου 2021 για να συμπέσει με τη 81η συνάντηση της Μόνιμης Επιτροπής για τους Πρόσφυγες στον ΟΗΕ καθώς και της παράπλευρης εκδήλωσης που διοργανώνεται για το θέμα της ανιθαγένειας με τίτλο **Ending Statelessness: the Road Ahead**. Η Δήλωση καλεί τα κράτη, τον ΟΗΕ, τους δωρητές και άλλους να αντλήσουν διδάγματα από την πανδημία COVID-19 και να δώσουν προτεραιότητα στα δικαιώματα των απάτριδων και στο δικαίωμα της ιθαγένειας.

Στο κείμενο αναφέρεται ότι οι 106 οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών ανησυχούν βαθιά για το ότι πολλά κράτη και άλλοι σημαντικοί φορείς δεν μπόρεσαν ή δεν θέλησαν να μάθουν από τα λάθη του παρελθόντος και απέτυχαν να δώσουν προτεραιότητα και να χρησιμοποιήσουν επαρκώς τα πρακτικά μέτρα που μπορούν και πρέπει να ληφθούν για την προστασία των απάτριδων και των δικαιώμα στην ιθαγένεια. “Από την αρχή της πανδημίας, είμαστε μάρτυρες του κόστους της θεσμικής και δημόσιας άγνοιας και της διαρθρωτικής βίας έναντι των απάτριδων (και εκείνων που διατρέχουν τον κίνδυνο ανιθαγένειας) και εξακολουθούμε να ανησυχούμε βαθιά για τον διαρκή επιβλαβή αντίκτυπο σε περίπου 15 εκατομμύρια απάτριδες παγκοσμίως και σε δεκάδες ανθρώπους των οποίων η ιθαγένεια απειλείται.”

Η Δήλωση σημειώνει ότι τα μέτρα COVID-19, συμπεριλαμβανομένων των πολιτικών των κλειστών συνόρων και των περιορισμών κυκλοφορίας, εισήγαγαν διακρίσεις εις βάρος των ανιθαγενών.

“Η πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη παραμένει μια σημαντική πρόκληση, καθώς σε πολλές χώρες, οι ανιθαγενείς στερούνται ίσης πρόσβασης σε δωρεάν ή επιδοτούμενης υγειονομικής περίθαλψης ή ασφάλισης υγείας, όπως στη Δομινικανή Δημοκρατία, την Ινδία, την Ινδονησία, το Λίβανο, το Μαυροβούνιο, το Νεπάλ, τη Βόρεια Μακεδονία και τη Νότια Αφρική ενώ στη Σουηδία, η πρόσβαση σε έλεγχο για COVID-19 εξαρτάται από την ύπαρξη ψηφιακής ταυτότητας. Παράλληλα, ο φόβος για σύλληψη, κράτηση και αστυνομική βία υπονομεύει επίσης την πρόσβαση”.

Η Κοινή Δήλωση επίσης τονίζει ότι το θέμα των επιπτώσεων της διαχείρισης του COVID-19 και των συνεπειών του στη ψυχική υγεία των ανιθαγενών εγείρει σοβαρή ανησυχία. “Οι συνεχιζόμενες καθυστερήσεις και τα εμπόδια στις ληξιαρχικές καταγραφές και σε άλλες σημαντικές διαδικασίες αφήνουν επίσης τους απάτριδες σε νομικό κενό και δημιουργούν νέους κινδύνους ανιθαγένειας”.

“Οι απάτριδες αντιμετωπίζουν αυξημένους κινδύνους παρενόχλησης, σύλληψης και αυθαίρετης κράτησης”, συνεχίζει η Δήλωση. “Οι ανιθαγενείς που βρίσκονται σε κράτηση σε πολλές χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Αυστραλίας, της Μαλαισίας και της Ταϊλάνδης διατρέχουν υψηλό κίνδυνο μόλυνσης λόγω της αδυναμίας να προστατευθούν μέσω κοινωνικών αποστάσεων και προληπτικών μέτρων υγιεινής. Οι απαντήσεις της κοινωνίας των πολιτών έδειξαν ότι η πρόκληση του COVID-19 μπορεί να αντιμετωπιστεί μέσω

στοχευμένης δράσης που βασίζεται στην κοινότητα και επικεντρώνεται στην ηγεσία, τη συμμετοχή και την εμπειρία των ανθρώπων χωρίς ιθαγένεια».